

100 ЧАРІВНИХ КАЗОК СВІТУ

Брати Грімм
Вільгельм Гауф
Шарль Перро
Ганс Крістіан Андерсен
Редьярд Кіплінг
Жан-Жак Руссо
Вільям Теккерей
Іван Франко
Олена Пчілка
Леся Українка
Юрій Федькович
Іван Нечуй-Левицький
Марко Вовчок
Панас Мирний
Марко Черемшина
Григорій Квітка-Основ'яненко
Микола Гарін-Михайловський
Володимир Одоевський
Саша Чорний
Федір Сологуб
Володимир Даль
та інші

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-5733-0



9 789661 457330

100 ЧАРІВНИХ КАЗОК СВІТУ

100 ЧАРІВНИХ КАЗОК СВІТУ









100
ЧАРІВНИХ
КАЗОК СВІТУ



УДК 821-34-93
ББК 82
С81

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Шановні правовласники!

*Ми вжили всіх можливих заходів, щоб знайти вас
і домовитися про придбання прав на використання
у наших книгах перекладених вами казок.
Проте інформація з цього питання відсутня.
Ваші твори мають високу художню цінність,
є одними з найкращих серед наявних у наш час перекладів,
тому, з огляду на відсутність відповідної інформації,
ми взяли на себе сміливість надрукувати їх.
Будь ласка, з питань пред'явлення авторських прав
на переклад або обробку вміщених у цій книзі казок
звертайтеся до видавництва «Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”» (тел. 057-783-88-89).*

Переклад Володимира Верховня, Романа Ставицького

Дизайнер обкладинки та художник Віта Косова

ISBN 978-966-14-5733-0

© Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», ви-
дання українською мо-
вою, 2013
© Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», ху-
дожне оформлення, 2013



ГАНС КРИСТІАН АНДЕРСЕН



КРЕСАЛО

Один солдат ішов додому з війни. Зустрілася йому стара відьма.
— Здрастуй, солдате! — сказала вона йому. — Ти одержиш досхочу грошей, лише зроби мені послугу. Бачиш старе дерево? Я обв'яжу тебе мотузкою, а ти заліз у дупло! Коли дістанешся самого низу, побачиш підземний коридор; там зовсім світло, бо горять сотні смолоскипів. Ти побачиш троє дверей; ключі стирчать іззовні. Увійди до першої кімнати, і побачиш велику скриню, а на ній собаку: очі у нього завбільшки як чашки! Та ти не бійся, а розстели на підлозі мій синій картатий фартух, підійди і схопи собаку, посадови його на фартух, відчини скриню й бери з неї мідяків скільки душа забажає. А як захочеш срібла, йди до іншої кімнати; там сидить собака, у якого очі завбільшки як млинові колеса! Та ти не бійся, а посадови і його на мій фартух — і набирай грошей доволі! А якщо вже захочеш золота, піди до третьої кімнати. Там на скрині сидить собака, а очі в нього — як круглі вежі. Та ти не бійся, а посадови його на мій фартух і бери золота, скільки зможеш забрати! Як, солдате, згоден?

— А що ти хочеш за це, стара відьмо? — спитав солдат.

— Старе кресало! — відповіла відьма.

— Ну гаразд, згоден!

— От і добре! Бери ж фартух! — сказала відьма.

Солдат виліз на дерево, спустився в дупло та опинився в підземному коридорі, де горіла сотня смолоскипів.

Він відчинив перші двері й побачив собаку з очима як чашки.

— Ото так песик! — вигукнув солдат, але не злякався, а, як і казала відьма, посадовив собаку на фартух і набрав повні кишені мідяків, натоптав ними ранець, знову посадовив на скриню пса та пішов до іншої кімнати.

Там сидів собака, очі в якого були завбільшки як млинові колеса.

— Ой як вирячився! — сказав солдат.

Він посадовив собаку на фартух, відчинив скриню — і напхав повні кишені й ранець срібла, щоправда, довелося викинути всі мідяки, ну та нехай! Тоді солдат посадовив собаку назад і пішов до третьої кімнати.



— Такого собаки я ще не бачив! — мовив солдат, і справді, адже очі той мав — ніби дві величезні круглі вежі.

Але й цього собаки солдат не злякався, а посадовив його на фартух і відчинив скриню. Скільки ж тут було золота! Солдат, не довго думавши, викинув усе срібло й напхав свої кишені, ранець, шапку та чоботи золотом. Він посадовив собаку на скриню й пішов шукати кресало. Узяв його і загукав:

— Тягни мене, відьмо!

Відьма витягла його, і він опинився на дорозі.

— Скажи, навіщо тобі кресало? — спитав солдат.

— А тобі що до того?! — відказала відьма. — Ти ж отримав гроші! Давай кресало!

— Негаймо кажи, навіщо тобі воно, або відрубаю тобі голову! — закричав солдат.

— Не скажу! — закричала й відьма.

Солдат і відрубав їй голову. Потім зав'язав золото у фартух, запхнув кресало в кишеню й пішов до міста.

Солдат зупинився в найдорожчому заїзді, у найбільшій кімнаті, і зажадав усіх найкращих і найсмачніших страв. Наступного дня він купив собі нові чоботи й пишну одягу.

У заїзді йому розповіли про все, що лиш було в місті, про всі дивовижі, про короля та його прекрасну дочку.

— Вона мешкає у величезному мідному замку, за високими стінами з вежами, — казали люди. — Королю напрозорчили, що принцеса вийде заміж за простого солдата, а він не хоче, щоб це сталося!

Солдат жив весело й нажив дуже багато друзів, а ще він чимало допомагав бідним. Та він тільки витрачав і витрачав гроші, й настав день, коли в нього лишилися всього дві золоті монети. Довелося йому перебратися до бідної квартирки, чоботи стоптались, одягу зносилася...

Якось увечері, коли зовсім стемніло, а навіть свічку запалити не можна було, бо й свічки тієї він не мав, солдат згадав про кресало. Щойно він ударив по кременю, щоб викресати іскру, — бачить: сидить перед ним собака з підземелля, з очима завбільшки як чашки.

— Чогось бажаєте, господарю? — спитав собака.

— Он як! — сказав солдат. — Виходить, за допомогою кресала я можу отримати будь-що! Принеси мені грошей!

Собака миттю зник, а ще за мить повернувся, і в зубах у нього був великий гаманець, наповнений мідними монетами!

Солдат ударив по кременю двічі — й перед ним з'явився пес із очима завбільшки з млинові колеса і приніс йому великий гаманець, набитий сріблом! Солдат ударив по кременю тричі — з'явився пес, у якого очі наче дві круглі вежі, і приніс гаманець із золотими монетами.

Солдат зрадів такій удачі. Він знов оселився в дорогих кімнатах і купив собі новий одяг та чоботи.

Тепер він нічого для себе не шкодував.



Якось йому до смерті закортіло побачити нарешті чарівну принцесу. «Яка користь від її краси, коли на неї навіть поглянути не можна?» — подумав солдат і вдарив один раз по кременю. Умить перед ним з'явився пес із очима завбільшки як чашки.

— Хочу бачити принцесу! — сказав йому солдат.

Не встиг він й оком змигнути, а собака знову з'явився перед ним. Принцеса, юна й чарівна, спала в нього на спині, і солдат не зміг утриматися від того, щоб поцілувати її.

Після цього собака відніс принцесу назад до вежі, і вранці дівчина розповіла королю з королевою, який вона бачила дивний сон: вона їхала на собаці, а солдат цілував її.

Наступної ночі до принцесиної постелі приставили стару фрейліну, якій доручили розвідати, чи був то і справді сон.

А солдат знову захотів побачити принцесу. Уночі собака схопив її й помчав разом із нею до солдата, але стара фрейліна не спала й кинулася навздогін. Вона побачила, до якого з будинків побіг пес, і шматком крейди намалювала на воротах хрест, а тоді подалася спати. Але собака, коли поніс принцесу назад, побачив цей хрест, розгадав хитрощі фрейліни й намалював хрести на всіх воротах у місті!

Рано-вранці король, королева та фрейліна вирішили подивитися, куди ж їздила принцеса. Одначе хрести були на всіх воротах, і всі зрозуміли, що так нічого не досягнуть.

Але королева була надзвичайно розумною й хитрою: вона зшила маленьку торбинку, насипала в неї крупи, прив'язала її на спину принцесі та зробила в торбинці дірочку, щоб крупа могла сипатися на дорогу.

Уночі собака знову поніс принцесу до солдата, але не помітив, що крупа весь час сипалася з торбинки на дорогу й насипалася навіть на солдатове вікно. Уранці король і королева дізналися, куди їздила принцеса. Вони дуже розгнівалися і посадили солдата до в'язниці, вирішивши наступного дня його повісити.

Уранці солдат підійшов до маленького заґратованого віконця. Усі поспішали за місто дивитися, як його страчуватимуть.

— Агов! — гукнув солдат хлопчині-шевцю. — Збігай-но і принеси мое кресало, тільки швиденько! Одержиш чотири монети!

Почувши про чотири монети, хлопчина прожогом кинувся по кресало і приніс його солдатові.

І от настав час страти. Солдатові вже збиралися накинути мотузку на шию, але він сказав, що йому б дуже хотілося викурити люльку перед смертю.

Король погодився, і солдат вийняв кресало. Він ударив по кременю один раз, тоді двічі, тоді тричі — й перед ним з'явилися всі троє собак!

— Допоможіть мені! — наказав солдат.

Собаки кинулися на суддів, на короля й королеву. Варта перелякалась, а всі люди закричали:

— Солдате, пожалій! Будь нашим королем!



Солдата урочисто посадовили в королівську карету й повезли до палацу. Усі троє псів бігли поряд. Солдат одружився з прекрасною принцесою, і весільний бенкет тривав цілий тиждень, а собаки теж сиділи за столом!

ГИДКЕ КАЧЕНЯ

Улітку, коли вже пожовкло жито, під лопухом на яйцях сиділа качка. Висиджувала вона яйця вже давно, і їй це добряче набридло.

Нарешті шкаралупа яєць затріщала, і з них з'явилися каченята. Вони с'як-так повибиралися й почали роззиратися довкола. Їм подобався світ — аякже, бо ж тут було значно краще, ніж у тісній шкаралупі!

— Ох, найбільше яйце цілісіньке! — сказала качка, зітхнувши, і знову всілася на нього.

— Як справи? — спитала її стара качка, що проходила поруч.

— Іще одне яйце лишилося! — сказала молода качка. — Але поглянь на інших! Просто чудові! А як схожі на батька!

— Стривай-но, а що, як то в тебе індиче яйце? — мовила стара качка. — Мені якось підкинули чуже. Ну й мороки з індичатами, скажу я тобі! Вони бояться води, не йдуть і годі! Так і є! Індиче! Покинь його!

— Та ні, посиджу ще! — відповіла молода качка.

— Ну, як хочеш! — сказала стара качка й пішла геть.

Нарешті затріщала шкаралупа, і з найбільшого яйця з'явилося величезне негарне пташеня.

— Яке воно велике! — сказала качка, уважно обдивляючись його. — І зовсім не схоже на інших! Невже й справді індича?

Наступного дня була чудова погода, й уся качина сім'я вирушила до канави. Миттю качка опинилась у воді.

— Ідіть за мною! — покликкала вона каченят, і ті також кинулись у воду, хутко виринули й попливли. Негарне каченя не пасло задніх.

— Яке ж це індича? — сказала качка. — Ні, це мій син! І не такий уже він негарний! Швидше, швидше, ходімо до пташника! Тримайтеся до мене якнайближче й пильнуйте — неподалік можуть бути коти!

— Уклоніться старій качці! — звеліла каченятам мати, коли вони дісталися пташника. — Вона тут найвельможніша, бо іспанської породи! Вона має на лапці червоний клаптик — це знак найвищої нагороди. Пов'язуючи його, люди дають зрозуміти, що не бажають цю відзнаку втратити; за цим клаптиком усі стару качку впізнають. Не тримайте лапок укупі! Чемні каченята мають тримати лапки нарізно й вивертати їх назовні! Молодці! Ануте! Кланяйтесь і крикайте!

Каченята так і зробили.

Качки оглядали їх і бурчали:

— Ну от, прийшли, наче нас тут і так мало! А це яке гидке!

Одна качка навіть дзьобнула його в шию.

— Дайте йому спокій! — звеліла качка-мати.



— Воно таке величезне й негарне! — відказала кривдниця. — Воно дуже дивне!

— Усі дуже милі, крім одного... — підсумувала стара качка з червоним клаптиком на лапці. — Добре було б його переробити!

— Так, — відповіла качка-мати, — можливо, воно негарне, зате має добре серце і плаває навіть краще за інших. Я гадаю, що воно виросте, погарнішає або зробиться з часом трохи меншим, — і вона лагідно провела дзьобом по пір'ячку великого каченяти. — Окрім того, це селезень, а для селезня краса на така вже й важлива.

— Інші каченята милі! — сказала стара качка.

Усіх каченят полюбили у пташнику. Лише бідолашне гидке каченя весь час дзьобали та штовхали. З нього глузували всі — і качки, і кури.

— Воно надто велике! — казали всі, а індик, що народився зі шпорами на ногах і тому вважав себе особливим, надувся і, підлетівши до каченяти, сердито залопотів; його гребінь налився кров'ю. Бідолашне каченя розгубилося: воно ж не винне, що таке потворне!

Далі було ще гірше. Усі проганяли каченя, навіть рідні брати й сестри люто казали йому: «Хоч би вже кішка тебе вхопила!» І навіть мати давала: «Очі б мої тебе не бачили!»

Качки дзьобали його, кури щипали.

Одного разу каченя не витримало, перебігло пташник і махнуло через паркан! Пташки злякано знялися з куців. «От яке я потворне, пташки злякалися мене!» — гірко подумало каченя й кинулося тікати. Воно бігло аж до болота і там просиділо всю ніч, утомлене й самотне.

У цьому болоті жили дикі качки. Вранці вони всі повилітали з гнізд і побачили каченя.

— Ти хто? — спитали вони.

Каченя розкланялося на всі боки.

— Ти страшенно потворне! — сказали дикі качки. — Навіть не думай породичатися з нами!

Де вже було бідолашному каченяті думати про це! Воно мріяло про одне: щоб йому дозволили спокійно посидіти в очереті й попиту болотної води.

Два дні воно жило на болоті, а третього дня з'явилися два дуже горді дикі гусаки, що лише нещодавно вилупилися з яєць.

— Послухай! — сказали вони. — Ти дуже, дуже потворне! Хочеш літати з нами й бути вільним птахом? Неподалік, в іншому болоті, живуть милі дикі гуски. Справді, вони дуже милі! Ти таке потворне, що, певно, матимеш у них великий успіх!

Раптом над болотом почувся дивний звук, і обидва гусаки впали в очерет, а вода забарвилася їхньою кров'ю. Звук повторився, тоді знов і знов. Мисливці оточили болото, навколо бігали мисливські пси, усе оповив блакитний дим. Каченя було ні живе ні мертво від страху. Щойно воно хотіло сховати голову під крило, як перед ним опинився мисливський пес, язик його був висолоплений, а злі очі виблискували. Він пильно глянув на каченя, вишкірив гострі зуби й побіг далі.





ЗМІСТ



Ганс Крістіан Андерсен

Кресало	5
Гидке каченя	8
Русалонька	12
Оле-Лукойе	20
Летюча скриня	25
Принцеса на горошині	28
Свинопас	28
Маленький Тук	30
Комірець	33
Метелик	34
Найпрекрасніша троянда світу	35
Нове вбрання короля	37
Стійкий олов'яний солдатик	38

Вільгельм Гауф

Карлик Ніс	41
Маленький Мук	53
Каліф-лелека	60
Принц-самозванець	63

Шарль Перро

Попелюшка	68
Осячча шкура	70
Прянична хатинка	75
Хлопчик-мізинчик	77
Спляча красуня	81
Смішні бажання	83
Зелена змія	84
Кришталевий міст	92

Брати Грїмм

Вілосніжка	93
Бременські музики	98
Біла змія	100
Король Дроздобород	102
Гензель і Гретель	105
Хоробрий кравчина	108
Горщик каші	113
Ганс і смугастий кіт	113
Ганс-їжак	115





Гансове щастя	118
Ганс одружується	121
Сім Симеонів	122
Одноочка, Двоочка й Триочка	124
Рапунцель	127
Діва Малейн	129
Джозеф Джейкобс	
Зачарована принцеса	133
Риба і перстень	135
Ф. Енсті	
Мідний глек	138
Джозеф Редьярд Кіплінг	
Віландів меч	152
Крилаті шоломи	155
Холодне залізо	164
Ніж і білі скелі	167
Жан-Жак Руссо	
Королева-хімерниця	172
Шарлотта Комон де Лафорс	
Маг	174
Марі Катрін д'Онуа	
Рудий карлик	181
Біла кішка	186
Франсуа Петі де ля Круа	
Історія Маліка і принцеси Сирін	191
В. Теккерей	
Кільце й троянда	196
Іван Франко	
Три міхи хитрощів	206
Як Синиця хотіла море запалити	207
Війна між Псом і Вовком	209
Лисичка-кума	213
Лисичка і Рак	216
Кролик і Ведмідь	216
Мурко і Бурко	219
Ворона і Гадюка	221
Олена Пчілка	
Сосонка	223
Леся Українка	
Лілея	228
Юрій Федькович	
Від чого море солоне	236
Іван Нечуй-Левицький	
Два брати	243
Марко Вовчок	
Чортова пригода	257





Панас Мирний	
Казка про Правду і Кривду	267
Марко Черемшина	
Сльоза	282
Григорій Квітка-Основ'яненко	
Підбрехач	285
Микола Гарін-Михайловський	
Книжка щастя	287
Нові звуки	290
Саша Чорний	
Щоденник фокса Міккі	293
Солдат і русалка	318
Федір Сологуб	
Благоуханне ім'я	321
Володимир Даль	
Казка про баранів	323
Казка про Івана Молодого Сержанта Лиху Голову, без роду, без племені, без прізвища	326
Казка про бідного Кузю Безталанну Голову і про чаклуна Будунтая	335
Казка про Шемякін суд	339
Казка про Георгія Хороброго і про вовка	342
Казка про походеньки чорта-послушника Сидора Полікарповича	348
Володимир Одоєвський	
Містечко в табакерці	356
Мороз Іванович	359
Степан Писахов	
Соломбальська бувальщина	362
Як сіль потрапила за кордон	363
На кораблі через Карпати	366
По дрова і на полювання	367
Як хлопець до попа в робітничку найнявся	368
Як піп робітницю наймав	369
Аветик Ісагакян	
До сонця	370
Йон Крянге	
Казка про Стана бувалого	372
Казка про порося	379
Казка про Білого Арапа	383
Деніле Препеляк	391
Міхай Емінеску	
Дитя сльозинки	396
Ованес Туманян	
Розумний і дурний	403
Непереможний півень	405
Говорюча рибка	405
Братець-топірець	407
Назар Хоробрий	408
Брехун	411



Літературно-художнє видання

100 чарівних казок світу

Укладач *ФРЕЗЕР Афанасій*

Для середнього шкільного віку

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *І. В. Набока*
Редактор *Г. В. Фурса*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *І. О. Гнідая*

Підписано до друку 16.09.2013. Формат 70x100/16.
Друк офсетний. Гарнітура «SchoolBook».
Ум. друк. арк. 17,54 + кольор. вкл. Наклад 10000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: corp@bookclub.ua

Віддруковано
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

**ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб “Клуб Сімейного
Дозвілля”»**

61140, г. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Одеський підрозділ

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

ЗАПОРІЖЖЯ

ФОП Савчук Ю. Д.
69057, м. Запоріжжя, вул. Новобудов, 3
Тел.: +38 (050) 347-05-68
e-mail: vega_center@i.ua

ДОНЕЦЬК

ТОВ «ВКФ “Універсальний бізнес”»
83096, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 131-Г
Тел.: +38 (062) 345-63-08
+38 (062) 348-37-92
+38 (062) 348-37-86
e-mail: ksd@kredo.net.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88
e-mail: support@bookclub.ua
Інтернет-магазин: www.bookclub.ua
«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

100 чарівних казок світу / укл. Афанасій Фрезер ; пер. В. Верховня,
С81 Р. Ставицького ; худож. В. Косова. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», 2013. — 416 с. : іл.

ISBN 978-966-14-5733-0

УДК 821-34-93
ББК 82